

Sygn. akt III AUa 1294/12

III AUz 178/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer (spr.)
Sędziowie:	SSA Maria Michalska-Goźdź SSA Ewa Cyran
Protokolant:	st.sekr.sądowy Alicja Karkut

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2013 r. w Poznaniu

sprawy z odwołania **Zakładu (...) w I.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.**

przy udziale zainteresowanego P. J.

o podstawę wymiaru składek

na skutek apelacji odwołującego Zakładu (...) w I.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Zielonej Górze

z dnia 26 lipca 2012 r. sygn. akt IV U 990/12

oraz

na skutek zażalenia pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Zielonej Górze

z dnia 28 sierpnia 2012 r. sygn. akt IV U 990/12

1. o d d a l a apelację;

2. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie II i zasądza od odwołującego na rzecz pozwanego kwotę 60 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

3. zasądza od odwołującego na rzecz pozwanego kwotę 240 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 lipca 2012r. Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Zielonej Górze oddalił odwołanie Zakładu (...) w I. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 13 stycznia 2012r.

Powyższą decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że płatnik składek (...) w I. nie zadeklarował składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy od wartości świadczeń pieniężnych przeznaczonych na: „cele świąteczne-Wielkanoc 03/2008, -Boże Narodzenie 12/2008” wypłaconych P. J..

W uzasadnieniu wyroku Sąd powołał się na następujące ustalenia i rozważania:

Wnioskodawca – Zakład (...) w I. od 1997r. tworzy Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych.

W zakładzie obowiązuje regulamin funduszu socjalnego według którego podstawę gospodarowania Funduszem Świadczeń Socjalnych stanowią przepisy prawa, regulamin udzielania świadczeń, roczny plan wykorzystywania środków funduszu świadczeń socjalnych (§1 ust.1).

W § 5 regulaminu wskazano przeznaczenie Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, a w § 6 określono zasady i kryteria świadczeń z Funduszu.

Zgodnie z § 7 regulaminu zatytułowanym - Tryb Zgłaszania wniosków i kwalifikacji osób uprawnionych do korzystania ze świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych: 1) osoby ubiegające się o świadczenie z ZFŚS składają wnioski w komórce socjalnej do dnia 31 marca każdego roku lub w innym terminie podanym do powszechnej wiadomości, 2) kwalifikacji złożonych wniosków dokonuje pracownik administracyjno-gospodarczy w uzgodnieniu z komisją socjalną, uwzględniając określone regulaminem priorytety. W szczególnie uzasadnionych przypadkach kierownik Zakładu może zastosować inny podział dopłat z ZFŚS niż przewiduje regulamin, 3)projekt dofinansowania na wczasy i kolonie powinien być podany do wiadomości pracowników poprzez wywieszenie wykazu w referacie organizacyjnym, co najmniej przez okres dwóch tygodni przed jego zatwierdzeniem przez kierownika tut. Zakładu.

Organ rentowy przeprowadził kontrolę u płatnika składek- Zakładu (...) w I., zakończonej protokołem kontroli z dnia 9 listopada 2011r.

Ustalono, że płatnik składek nie zadeklarował składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy od wypłaconych swoim pracownikom świadczeń pieniężnych:

- 1) „cele świąteczne-Wielkanoc 03/2008”
- 2) „cele świąteczne- Boże Narodzenie 12/2008”
- 3) „cele świąteczne- Boże Narodzenie 10/2009”
- 4) „cele świąteczne- Boże Narodzenie 12/2010”

oraz dofinansował swoim pracownikom:

- 1) „Wycieczkę do P.05/2008”,
- 2) „Wycieczkę do K. 06/2009”,
- 3) „Wycieczkę do W. 06/2010”,

4) „Wycieczkę do W. i K. 06/2011” z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych .

Płatnik składek przyznając pracownikom w/w świadczenia nie kierował się zasadami i warunkami korzystania z Regulaminu Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Wartości świadczeń nie były uzależnione od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu Świadczeń Socjalnych. Pracownicy nie składali wniosków o wypłatę świadczenia, nie składali oświadczeń o dochodach współmałżonków, średniej na członka rodziny.

Wypłata środków z ZFŚS w latach 2008-2009 dokonana została w różnych kwotach, ale ich zróżnicowanie zostało ustalone z pominięciem kryterium socjalnego.

W 2010r. świadczenie zostało wypłacone w różnych kwotach, jednak ich wysokość nie uwzględniała osiągniętych przez pracowników dochodów na 1 członka rodziny, a kwota zróżnicowania wypłaconych świadczeń była minimalna.

Kwoty wypłacone w marcu 2008r. i grudniu 2008r. ustalone zostały w wysokości 500zł na jednego pracownika. Płatnik składek wypłacił świadczenia pracownikom w różnych wysokościach, a ich wysokość dla każdego pracownika była uzależniona od wysokości uposażenia i ilości posiadanych dzieci.

Kwota świadczenia z ZFŚS w grudniu 2009r. ustalona została na 1000zł na jednego pracownika, jednak wypłata została dokonana w różnych wysokościach, a ich wysokość dla każdego pracownika uzależniona była od ilości posiadanych przez pracownika dzieci, pozostających na utrzymaniu. Dodatkowa kwota za każde dziecko wyniosła w 2008r. wyniosła 10zł, a w 2009r.- 20zł. Świadczenia otrzymali pracownicy, których staż u wnioskodawcy wynosił co najmniej 1 rok. Przed wypłatą świadczeń składali jedynie oświadczenie o ilości posiadanych dzieci. Płatnik przyjmował, że oświadczenia są równocześnie wnioskiem o wypłatę świadczenia. Pracownicy nie składali innych wniosków o wypłatę świadczeń.

Płatnik składek wypłacając środki z ZFŚS w grudniu 2010r. posiadał informację o sytuacji rodzinnej, życiowej i materialnej pracowników w postaci oświadczeń pracowników o dochodach na członka rodziny. Z okazji świąt Bożego Narodzenia ze środków ZFŚS wypłacił pracownikom: - 1250,00zł osobom, których dochód na osobę w rodzinie wyniósł do 610,00zł, 1200,00zł osobom, których dochód na osobę w rodzinie wyniósł od 610,zł do 1.000,00zł; 1150,00zł osobom, których dochód na osobę w rodzinie wyniósł powyżej 1.000,00zł.

Płatnik składek ustalając wysokość świadczenia z ZFŚS nie brał pod uwagę różnicy w poziomie życia pracowników w oparciu o złożone oświadczenia pracowników.

W latach 2008-2011 świadczenia dofinansowanie do wycieczek zostało rozdzielone pracownikom w takich samych kwotach dla wszystkich uczestników będących pracownikami tj. w kwocie ok.500zł. Płatnik brał pod uwagę wartość całej wycieczki podzieloną przez ilość osób uczestniczących w wycieczce.

Pracownicy akceptowali taką formę wypłat z ZFŚS.

Zainteresowany nie uczestniczył w wycieczkach organizowanych przez odwołującego. Nie pamiętał też w jakich kwotach otrzymał świadczenie z okazji Świąt. Wszyscy otrzymywali „po równo”. Przed wypłatą świadczeń nie składał żadnych wniosków ani oświadczeń.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach ZUS, dokumentach przedłożonych do akt sprawy, a także zeznań świadków i zainteresowanego.

Mając powyższe na uwadze oraz § 2 ust.1 pkt 19 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe (Dz.U. nr 161 poz.1106 ze zm.), art. 2 ust.1 pkt 1 i art. 8 ustawy z dnia 4 marca 1994r. o Zakładowym Funduszu Świadczeń Socjalnych (Dz.U. z 1996r. nr 70 poz.335 ze m.) Sąd I instancji stwierdził, że odwołanie jest bezzasadne.

Przede wszystkim Sąd wskazał, że przyznawane przez pracodawcę świadczenia pieniężne na „cele świąteczne”, nie mogą zostać uznane za przyznawane zgodnie z kryterium socjalnym. Pracodawca nie uwzględnił bowiem przy przyznawaniu świadczeń kryterium socjalnego, które należy rozumieć jako sytuację finansową w całym gospodarstwie domowym. Powyższe potwierdziło postępowanie dowodowe. Sąd wskazał, że pomimo, że regulamin ZFŚS wskazywał na taki obowiązek, pracodawca go nie stosował, a P. J. otrzymał sporne świadczenie w takiej samej wysokości co inni pracownicy.

W odniesieniu do ponoszonych przez pracodawcę kosztów wycieczek pracowniczych i pokrywania ich kosztów z ZFŚS Sąd uznał, że świadczenia te były przychodem pracownika w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Stanowiły one, o ocenie Sądu, „nieodpłatne świadczenie” pracodawcy na rzecz pracownika, bowiem pracownik otrzymując je nie był zobowiązany do żadnego świadczenia w zamian.

Odwołujący przyznał zainteresowanemu świadczenia z naruszeniem art. 8 ust. 1 i 2 ustawy z 4.03.1994r., przez co w sensie prawnym nie są one świadczeniem socjalnym, a tym samym nie mogą korzystać z uprawnień przyznanych tym świadczeniom przez system ubezpieczeń społecznych.

Zdaniem Sądu, wszystkie świadczenia wskazane w zaskarżonej decyzji stanowią przychód zainteresowanego, a co za tym idzie stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, FP i FGŚP.

Wskazując na powyższe Sąd I instancji na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie od zaskarżonej decyzji.

Powyższy wyrok zaskarżył płatnik składek zarzucając:

1. Sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zgromadzonego materiału dowodowego wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

1.1. art.233 §1 k.p.c. poprzez dokonanie oceny dowodów:

1.1.1. w sposób nasuwający zastrzeżenia z punktu widzenia zasad logiki i prawidłowego wnioskowania:

A. Sąd przyjął, iż płatnik składek przyznając pracownikom świadczenie nie kierował się zasadami i warunkami korzystania z Regulaminu ZFŚS, wartości świadczeń nie były uzależnione od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu, pracownicy nie składali wniosków o wypłatę świadczenia, nie składali oświadczeń o dochodach współmałżonka i średniej na członka rodziny w sytuacji, gdy pracownicy składając oświadczenie o ilości dzieci w 2008r., w 2009r. o ilości dzieci, w 2010r. o dochodzie na członka rodziny-składali jednocześnie wnioski o wypłatę świadczenia, a dane wynikające ze złożonych oświadczeń jako zawierające dane o sytuacji osobistej i materialnej osoby uprawnionej do świadczeń stanowiły podstawę do wypłaty świadczeń, w zakładzie pracy działała Komisja Socjalna, która zajmowała się przyznawaniem świadczeń,

B. Sąd przyjął, że wypłata środków z ZFŚS w latach 2008-2009 dokonywana była w różnych kwotach, ale ich różnicowanie zostało ustalone z pominięciem kryterium socjalnego, w sytuacji gdy w tych latach kwota dofinansowania była ustalana w oparciu o kryterium socjalne-brano pod uwagę ilość dzieci posiadanych przez pracownika, co wynika również z dalszych ustaleń Sądu I instancji,

C. Sąd przyjął, że wysokość świadczeń z ZFŚS w roku 2010 nie była zróżnicowana w stosunku do dochodów osiąganych na 1 członka rodziny, w sytuacji gdy pracownicy w tym roku składali oświadczenie o wysokości dochodów na członka rodziny i oświadczenie to było brane pod uwagę przy ustalaniu wysokości świadczeń i co pozostaje w sprzeczności z dalszymi ustaleniami Sądu, który wskazał, iż w 2010r. płatnik posiadał informację o sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej pracownik w postaci oświadczeń o dochodach na członka rodziny,

D. Sąd przyjął, iż pracownicy nie składali wniosków o wypłatę świadczeń, które to ustalenia pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków, którzy potwierdzili, iż oświadczenie o ilości dzieci oraz oświadczenie o dochodach stanowiło wniosek o wypłatę świadczenia;

E. Sąd przyjął, iż przyznanie świadczeń nie nastąpiło w uzgodnieniu z komisją socjalną co stoi w sprzeczności z treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego tj. treścią protokołów z posiedzeń komisji (protokół z dnia 2.12.2008r., z dnia 1.12.2009r., i z dnia 30.12.2010r.) oraz z treścią preliminarzy wypłaty środków.

2. Naruszenie przepisów prawa materialnego, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy tj.

2.1 błędną wykładnię art.8 ust.1 i ust.2 ustawy z dnia 4 marca 1994r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych i przyjęcie, iż w przypadku wypłaty świadczeń- dofinansowanie do wycieczek zakładowych-płatnik winien kierować się kryterium socjalnym tj. dokonywać analizy sytuacji socjalno-bytowej uprawnionych w sytuacji gdy przepis ten odnosi się tylko i wyłącznie do dopłat i świadczeń o charakterze ulgowym, a dofinansowanie do imprez integracyjnych nie są tego typu świadczeniami;

Mając powyższe na uwadze skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie odwołania w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Organ rentowy w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od odwołującego kosztów zastępstwa procesowego.

Na wniosek pozwanego Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2012r. uzupełnił wyrok Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 26.07.2012r. sygn. IV U 989/12 w ten sposób, że w pkt II:

„II. Nie obciąża Gminy I.- Zakładu (...) w I. kosztami zastępstwa procesowego na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z..

Na powyższe postanowienie organ rentowy złożył zażalenie i wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznani organowi I instancji.

W odpowiedzi na zażalenie odwołujący wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego przez organ rentowy postanowienia Sądu Okręgowego, a tym samym nie obciążanie odwołującego kosztami zastępstwa procesowego na rzecz organu rentowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja odwołującego okazała się niezasadna.

Trafnie Sąd I instancji wskazał, że istota sporu w rozpoznawanej sprawie sprowadza się do wyjaśnienia, czy od wypłaconych pracownikom przez Zakład (...) w I. świadczeń pieniężnych na „cele świąteczne” należy odprowadzić składki na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Emerytur Pomostowych.

Stan faktyczny sprawy jest bezsporny, a spór dotyczy wyłącznie interpretacji przepisów prawa.

Podstawowym aktem prawnym regulującym kwestię ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne jest ustawa z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009r.nr 205 poz. 1585 ze zm.), a w dalszej kolejności rozporządzenie wydane na podstawie delegacji zawartej w tej ustawie.

Sporna kwestia dotyczy przede wszystkim art.18 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych formułującego ogólną zasadę, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych. Powyższe wynika z treści art. 4 ust.9 powołanej ustawy.

Z mocy delegacji zawartej w art.21 ustawy systemowej obowiązuje rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe. W §2 ust. 1 powyższego rozporządzenia wymieniono przychody, które nie stanowią podstawy wymiaru składek, w tym, w punkcie 19 świadczenia finansowane ze środków przeznaczonych na cele socjalne w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych przyznawanie ulgowych usług i świadczeń oraz wysokość dopłat z Funduszu uzależnia się od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu.

Podkreślić należy, że to pracodawca gospodaruje środkami funduszu, dokonuje podziału środków funduszu na poszczególne rodzaje działalności socjalnej i przyznaje poszczególnym uprawnionym świadczenia finansowe z funduszu na zasadach określonych w regulaminie zakładowego funduszu świadczeń socjalnych. Z funduszu mogą być finansowane tylko te rodzaje działalności socjalnej, które są objęte ustawową definicją pojęcia „działalność socjalna”. Swoboda regulacji w regulaminie zasad przyznawania indywidualnych świadczeń jest ograniczona ustanowioną przez ustawodawcę w art.8 ust.1 ustawy ogólną zasadą, że przyznawanie tych świadczeń ma być uzależnione od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z funduszu.

Fundusz świadczeń socjalnych jest instytucją prawną, która ma łagodzić różnice w poziomie życia pracowników i ich rodzin. Jest on wyrazem funkcji społecznej zakładu pracy, zaś jego adresatami są zwłaszcza rodziny o najniższych dochodach.

Oznacza to, co należy uwzględnić w zakładowych regulaminach świadczeń socjalnych, że przyznawanie ulgowych świadczeń i wysokość dopłat z funduszu powinno być uzależnione od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby korzystającej z funduszu. Przy ocenie sytuacji materialnej pracownika należy brać pod uwagę dochody pracownika osiągnięte poza zakładem pracy, a także dochody członków rodziny, pozostających we wspólnym gospodarstwie z pracownikiem.

Odnosząc się do kwestii „ świadczeń świątecznych” za lata 2008-2009 należy podzielić pogląd Sądu I instancji, że świadczenia te zostały wypłacone pracownikom przez pracodawcę z pominięciem zapisów obowiązującego regulaminu ZFŚS.

Jak wynika bowiem z treści § 5 ust. 1 pkt 7 Regulaminu ZFŚS (uzupełnionego aneksem z dnia 7 marca 2007r.) przeznaczenie zakładowego funduszu świadczeń socjalnych stanowi między innymi finansowanie części kosztów w zakresie „pomocy materialnej w formie bonów towarowych przyznawanych z okazji Wielkanocy i Bożego Narodzenia”, zaś w myśl § 6 pkt 9 „przy obliczaniu dochodu w rodzinie bierze się pod uwagę pełną wysokość dochodów uzyskiwanych przez wszystkich wspólnie zamieszkujące i prowadzące wspólne gospodarstwo domowe osoby w rodzinie”

Wbrew regulacji zawartej w Regulaminie Funduszu świadczenia te były wypłacane bez pisemnego wniosku pracowników, a nadto w zakresie badania sytuacji rodzinnej i majątkowej pracownika pracodawca w 2008r kierował się jedynie wysokością uposażenia pracownika oraz ilości posiadanych dzieci.

Brak wiedzy co do pozostałych (poza wynagrodzeniem pracownika) dochodów w rodzinie, ilości osób na utrzymaniu, przesądził, że świadczenia świąteczne w 2008r. wypłacone zostały bez właściwej oceny sytuacji materialnej i życiowej pracowników, a więc wbrew zasadzie wynikającej z art.8 ust.1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Oznacza to, że pozwany prawidłowo uznał je za przychód.

W rozpoznawanej sprawie pracodawca winien był dokonać analizy sytuacji życiowej, materialnej i osobistej każdego pracownika, co zostało wykonane dopiero przy przyznawaniu świadczeń świątecznych w grudniu 2010r.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny na podstawie art.385 k.p.c. oddalił apelację.

Zażalenie organu rentowego na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 28 sierpnia 2012r. o uzupełnieniu wyroku w przedmiocie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego należy uznać na słuszne.

Sąd Okręgowy nie obciążył odwołującego kosztami zastępstwa procesowego na rzecz Zakładu powołując jako podstawę rozstrzygnięcia art. 102 k.p.c. i wskazując, że pełnomocnik organu rentowego złożył we wszystkich 60 sprawach z odwołania (...) od decyzji ZUS niemalże identyczne odpowiedzi na odwołanie i przyznano mu już koszty procesu w pierwszych 6 sprawach z tychże odwołań.

Organ rentowy uzasadniając zażalenie podniósł, że w niniejszej sprawie nie zaistniały przesłanki z art. 102 k.p.c. wskazując na tezę orzeczenia Sądu Najwyższego z 8 marca 2012r. w sprawie II CZ 11/12, zgodnie z którą prawo do żądania przez stronę, która wygrała sprawę zwrotu przez przeciwnika procesowego kosztów procesu, obejmujących wynagrodzenie ustanowionego w sprawie pełnomocnika- będącego radcą prawnym- nie jest uzależnione od podjęcia przez tego pełnomocnika określonych czynności prawnych.

Sąd Apelacyjny podziela powyższe stanowisko.

Mając powyższe na uwadze oraz wynik postępowania należało w oparciu o art. 98 k.p.c. zasądzić od odwołującego na rzecz pozwanego kwotę 60 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (pkt 2 wyroku).

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art.98 k.p.c. w związku z §12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. nr 163 poz.1349) (punkt 3 wyroku).

/SSA Ewa Cyran/ /SSA Iwona Niewiadowska-Patzer/ /SSA Maria Michalska-Goźdź/